

The relationship between emotional intelligence and academic performance in the dental students at Mazandaran University of Medical Sciences in 2024

Parastoo Namdar¹,
Mehdi Pourasghar²,
Kiana Shakeri³,
Maryam Khademi³,
Mehran Armin⁴,
Roya Nikbakht⁵,
Azam Haddadi⁶

¹ Associate Professor, Department of Orthodontics, Dental Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Associate Professor, Department of Psychiatry, Behavioral Sciences and Psychiatry Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Dentist, Sari, Iran

⁴ Assistant Professor, Department of Orthodontics, Dental Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁵ Assistant Professor, Department of Biostatistics and Epidemiology, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁶ Associate Professor, Department of Endodontics, Dental Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received April 22, 2025; Accepted January 4, 2026)

Abstract

Background and purpose: Emotional intelligence refers to the ability to perceive, express, recognize, use, and manage emotions in oneself and others. Academic performance is a multidimensional activity and is considered very important in career paths, personal lives, and long-term success. This study aims to investigate the relationship between academic achievement and emotional intelligence among dental students of Mazandaran University of Medical Sciences.

Materials and methods: This descriptive-analytical cross-sectional study was conducted on 200 dental students of Mazandaran University of Medical Sciences in 2024. The Bar-On Emotional Intelligence Questionnaire was used to assess the level of emotional intelligence. Students' average marks were used as an indicator of academic performance. The data were statistically analyzed using SPSS version 23 and the t-test.

Results: The findings revealed that the average emotional intelligence score was higher for male students compared to female students, though this difference was not statistically significant ($p = 0.134$). The mean emotional intelligence score for married individuals was higher than for single individuals, but this difference was also not significant ($P=0.751$). The mean emotional intelligence score of students who were interested in their major was 19.95 points higher than that of those who were not interested in their major ($P=0.009$).

Conclusion: The findings of the current study emphasize the importance of creating a supportive educational environment that promotes emotional growth alongside academic achievement. By recognizing the value of emotional intelligence in healthcare education, institutions can better prepare future professionals for the challenges they will face in their careers.

Keywords: Emotional intelligence, academic performance, dental students

J Mazandaran Univ Med Sci 2025; 35 (252): 104-110 (Persian).

Corresponding Author: Azam Haddadi - Dental Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran. (E-mail: haddadi_azam@yahoo.com)

بررسی ارتباط هوش هیجانی و عملکرد تحصیلی دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۴۰۳

پرستو نامدار^۱مهدی پوراصغر^۲کیانا شاکری^۳مریم خادمی^۳مهران آرمین^۴رویا نیکبخت^۵اعظم حدادی^۶

چکیده

سابقه و هدف: هوش هیجانی به معنای ظرفیت ادراک، ابراز، شناخت، کاربرد و مدیریت هیجان‌ها در خود و دیگران است. عملکرد تحصیلی یک فعالیت چند بعدی است و در مسیرهای شغلی، زندگی فردی و موفقیت بلند مدت بسیار مهم تلقی می‌شود. مطالعه حاضر با هدف بررسی ارتباط بین وضعیت تحصیلی و هوش هیجانی در دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها: این مطالعه توصیفی-تحلیلی مقطعی، بر روی ۲۰۰ نفر از دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۴۰۳ انجام شد. جهت تعیین میزان هوش هیجانی از پرسشنامه‌ی هوش هیجانی Bar-on استفاده شد. معدل دانشجویان به عنوان شاخص عملکرد تحصیلی در نظر گرفته شد. اطلاعات با استفاده از نسخه ۲۳ نرم‌افزار SPSS و آزمون آماری T-test مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین نمره هوش هیجانی در مردان از زنان بیش‌تر بود اما این تفاوت معنی‌دار نبود ($P=0/134$). میانگین نمره هوش هیجانی افراد متاهل از افراد مجرد بیش‌تر بود اما این تفاوت معنی‌دار نبود ($P=0/751$). میانگین نمره هوش هیجانی در دانشجویانی که به رشته تحصیلی شان علاقمند بودند، ۱۹/۹۵ واحد بیش‌تر از کسانی بود که به رشته تحصیلی علاقه نداشتند ($P=0/009$).

استنتاج: پژوهش فعلی بر اهمیت ایجاد یک محیط آموزشی حمایتی که رشد عاطفی را در کنار پیشرفت تحصیلی ارتقا می‌دهد، تأکید می‌کند. با شناخت ارزش هوش هیجانی در آموزش مراقبت‌های بهداشتی، موسسات می‌توانند متخصصان آینده را بهتر برای چالش‌هایی که در حرفه خود با آن مواجه خواهند شد آماده کنند.

واژه های کلیدی: هوش هیجانی، عملکرد تحصیلی، دانشجویان دندانپزشکی

Email: haddadi_azam@yahoo.com

مؤلف مسئول: اعظم حدادی ساری: مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۱. دانشیار، گروه ارتودانتیکس، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. دانشیار، گروه روانپزشکی، مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری، مرکز مطالعات اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. دندانپزشک، ساری، ایران

۴. استادیار، گروه ارتودانتیکس، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۵. استادیار، گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۶. دانشیار، گروه اندودانتیکس، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۲/۲ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۴/۲/۲۰ تاریخ تصویب: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴

مقدمه

هوش هیجانی نوعی هوش اجتماعی است که افراد را قادر می‌سازد تا احساسات خود و دیگران را بشناسند و انتخاب‌های مناسبی برای تفکر و عمل داشته باشند (۱). امروزه این مفهوم به عنوان یکی از عناصر حیاتی موفقیت و روابط بین فردی در زندگی روزمره مطرح شده است (۲، ۳). یکی از روش‌های پیشنهاد شده جهت سنجش هوش هیجانی، روش Bar-on است. در این روش، بر اساس سازه‌هایی مانند مهارت‌های درون فردی، مهارت‌های بین فردی، مدیریت استرس، سازگاری و خلق و خوی عمومی هوش هیجانی بررسی می‌شود (۴).

عملکرد تحصیلی یک فعالیت چند بعدی است و در مسیرهای شغلی، زندگی فردی و موفقیت بلند مدت بسیار مهم تلقی می‌شود (۵). این مفهوم، ترکیب چند وجهی از مهارت‌ها و توانایی‌ها است و تجزیه و تحلیل ارتباط آن با هر نوع هوش (ضرب هوشی، هوش هیجانی یا هوش معنوی) می‌تواند تنها یکی از جنبه‌های آن را آشکار کند (۶). در نتیجه شکاف بین تلاش برای یادگیری، یادگیری قدرتمند و موفقیت تحصیلی را می‌توان با هوش هیجانی پوش داد (۴).

از آنجایی که دانش آکادمیک، به تنهایی برای دستیابی به موفقیت بالینی در عرصه درمانی کافی نیست، در سال‌های اخیر، توجه به هوش هیجانی، از میان عوامل موثر بر عملکرد بالینی، در آموزش علوم پزشکی افزایش یافته است (۷، ۸). با توجه به اهمیت هوش هیجانی در موفقیت تحصیلی، این مطالعه با هدف بررسی ارتباط بین هوش هیجانی و عملکرد تحصیلی در میان دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران به اجرا رسید.

مواد و روش‌ها

پروتکل این پژوهش توصیفی-تحلیلی مقطعی، توسط کمیته اخلاق در پژوهش‌های زیست پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۴۰۳ تأیید شد (کد IR.MAZUMS.REC.1403.071). حجم نمونه با توجه به مطالعه خدیوی و همکاران و با در نظر گرفتن سطح معنی داری ۰/۰۵، توان آزمون ۰/۹۰ حجم نمونه ۱۷، با فرمول زیر بدست آمد، اما با توجه به ناکافی بودن این تعداد نمونه، حجم نمونه به حداقل ۲۰۰ دانشجو افزایش داده شد (۹).

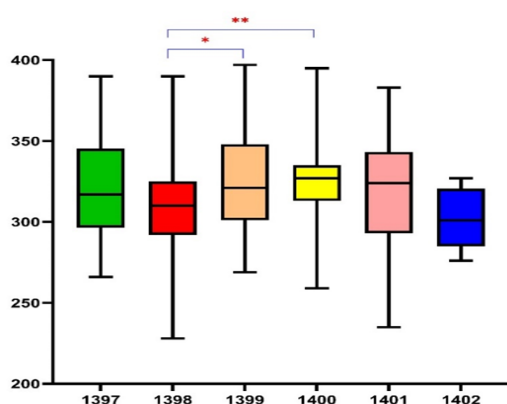
$$n = \frac{(Z_{1-\frac{\alpha}{2}} + Z_{1-\beta})^2}{[0.5 * \ln(\frac{1+r}{1-r})]^2} + 3 = 17$$

دانشجویان به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با تخصیص مناسب نمونه‌ها وارد مطالعه شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران بود که تمایل به شرکت در مطالعه را داشتند. دانشجویانی که تمایل به همکاری نداشتند از مطالعه خارج شدند.

داده‌های مورد نیاز با استفاده از اطلاعات دموگرافیک (شامل سن، جنس، وضعیت تاهل، علاقه به رشته، معدل ترم قبل، سال ورود به دانشگاه) و همچنین پرسشنامه هوش هیجانی Bar-On جمع‌آوری شد. پایایی و روایی این پرسشنامه در ایران توسط نجاتی و همکاران به اثبات رسیده است و ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۳ به دست آمد (۱۰). پرسشنامه Bar-On شامل ۹۰ سوال می‌باشد که پاسخ‌های آن بر مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت به صورت «کاملاً موافقم»، «موافقم»، «تا حدودی»، «مخالقم» و «کاملاً مخالفم» تنظیم شده است. سؤالات در این پرسشنامه به دو دسته سؤالات با محتوای مثبت و محتوای منفی تقسیم شدند. سؤالات با مضمون مثبت به ترتیب از گزینه کاملاً موافقم به کاملاً مخالفم از ۵ تا ۱ امتیاز دریافت کردند، به این ترتیب که برای گزینه کاملاً موافقم امتیاز ۵، موافقم ۴، تا حدودی ۳، مخالفم ۲ و کاملاً مخالفم امتیاز ۱ تعلق گرفت. برای سؤالات منفی روند بالعکس بود. حداقل نمره به دست آمده برای این پرسشنامه برابر با ۹۰ و حداکثر نمره برابر با ۴۵۰ می‌باشد. نمره بین ۹۰ تا ۱۶۲ نشان دهنده هوش

جدول شماره ۱: ارتباط بین یافته های دموگرافیک دانشجویان با

هوش هیجانی			
متغیر	انحراف معیار میانگین هوش هیجانی	سطح معنی داری	
جنسیت	زن	۳۱۵/۲۸±۳۳/۳۴	۰/۱۳۴
	مرد	۳۲۲/۹±۲۹/۹۴	
وضعیت تاهل	مجرد	۳۱۹/۰۹±۳۱/۶۹	۰/۷۵۱
	متاهل	۳۲۲/۰۸±۲۹/۳۲	
علاقه به رشته	خیر	۳۰۲/۳۸±۲۶/۹۴	۰/۰۰۹
	بله	۳۲۱/۲۸±۳۱/۴۵	
سال ورود به دانشگاه	۱۳۹۷	۳۲۰/۶۲±۳۳/۱۲	۰/۰۴۲
	۱۳۹۸	۳۰۷/۶۷±۳۲/۶۴	
	۱۳۹۹	۳۲۵/۵۶±۲۹/۶۴	
	۱۴۰۰	۳۲۶/۸۴±۲۴/۱۸	
	۱۴۰۱	۳۱۸/۲۹±۳۶/۲۷	
	۱۴۰۲	۳۰۲/۴۰±۱۹/۴۲	

نمودار شماره ۱: مقایسه میانگین نمره هوش هیجانی بر حسب سال ورود به دانشگاه،*: تفاوت دو گروه در سطح ۰/۰۵ معنی دار است، **: تفاوت دو گروه در سطح ۰/۰۱ معنی دار است.

جدول شماره ۲، نشان می دهد تقریباً در اکثر ابعاد نمره ابعاد هوش هیجانی و نمره کل در افراد با عملکرد تحصیلی خوب بالاتر از دانشجویان با عملکرد تحصیلی متوسط بود، اما از نظر آماری بین نمره هوش هیجانی و ابعاد آن با نمره عملکرد تحصیلی تفاوت معناداری وجود نداشت ($P < 0.05$). مدل رگرسیون نشان داد که فقط متغیر علاقه به رشته تحصیلی اثر معنی داری در هوش هیجانی داشت. در دانشجویانی که به رشته تحصیلی شان علاقمند بودند، هوش هیجانی ۱۹/۹۵ واحد بیش تر از کسانی بود که به رشته تحصیلی علاقه نداشتند (جدول شماره ۳).

هیجانی خیلی کم، نمره ۱۶۳ تا ۲۳۴ نشان دهنده هوش هیجانی کم، نمره ۲۳۵ تا ۳۰۶ نشان دهنده هوش هیجانی متوسط، نمره ۳۰۷ تا ۳۷۸ نشان دهنده هوش هیجانی زیاد، و نمره ۳۷۹ تا ۴۵۰ نشان دهنده هوش هیجانی خیلی زیاد است (۱۰).

در این مطالعه برای تحلیل استنباطی، از آزمون t برای مقایسه میانگین دو گروه، تحلیل واریانس برای مقایسه میانگین بیش از دو گروه، همبستگی پیرسون برای بررسی همبستگی بین دو متغیر کمی استفاده شد. از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ (IBM, Armonk, NY, USA) برای محاسبات آماری استفاده شد و سطح معنی داری نیز ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها و بحث

در این مطالعه ۲۰۰ دانشجوی دندانپزشکی مورد بررسی قرار گرفتند که میانگین سنی شرکت کنندگان $23/15 \pm 3/00$ سال بود (بازه سنی بین ۱۹ تا ۳۷ سال). میانگین نمره کل کسب شده پرسشنامه هوش هیجانی در شرکت کنندگان در مطالعه ۳۱۹/۲۷ بود که از متوسط نمره قابل کسب در پرسشنامه (۲۷۰) بالاتر است. همبستگی بین سن و هوش هیجانی برابر ۰/۰۲ بود و ارتباط معنی داری نداشت ($P = 0.782$ و $r = 0.02$). طبق جدول شماره ۱، میانگین نمره هوش هیجانی در مردان از زنان بیش تر است اما این تفاوت معنی دار نیست ($P = 0.134$). از طرفی، میانگین نمره هوش هیجانی در کسانی که به رشته تحصیلی علاقه ندارند نسبت به کسانی که به رشته تحصیلی علاقه دارند پایین تر است و این تفاوت معنی دار است ($P = 0.009$). علاوه بر این، میانگین نمره هوش هیجانی بر حسب سال ورود به دانشگاه تفاوت معنی داری دارد ($P = 0.042$). تفاوت بین سال ۱۳۹۸ با سال های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ معنی دار است و هوش هیجانی افرادی که در سال ۱۳۹۸ وارد دانشگاه شده اند کم تر است (نمودار شماره ۱).

جدول شماره ۲: مقایسه میانگین نمره هوش هیجانی بر حسب عملکرد تحصیلی شرکت کنندگان در مطالعه

ابعاد	متوسط		سطح معنی داری
	خوب	متوسط	
حل مسأله	22/75±2/88	23/26±2/55	0/282
شادمانی	22/27±2/14	22/35±2/21	0/897
استقلال	22/16±2/03	22/65±2/58	0/454
تحمل فشار روانی	18/34±2/23	18/25±2/34	0/819
خود شکوفایی	22/13±2/85	23/29±2/43	0/064
خود آگاهی هیجانی	21/68±2/50	21/73±2/67	0/935
واقع گرایی	19/25±2/32	20/23±2/03	0/071
روابط بین فردی	21/70±2/86	21/85±2/77	0/798
خوش بینی	21/92±2/35	22/04±2/34	0/393
عزت نفس	22/91±2/60	23/32±2/09	0/447
کنترل تکانش	19/14±2/04	19/67±2/06	0/079
انتظاف پذیری	19/20±2/43	18/52±2/68	0/208
مسئولیت پذیری اجتماعی	22/46±2/37	22/75±2/39	0/605
همدلی	23/04±2/50	23/00±2/82	0/943
خود ابرازی	19/47±2/62	20/00±2/63	0/375
کل	318/68±22/83	321/17±26/97	0/637

جدول شماره ۳: بررسی عوامل موثر بر هوش هیجانی

متغیر	رده ها	ضریب همبستگی	نحرف استاندارد	فاصله اطمینان ۹۵%	سطح معنی داری
جنسیت	زن	پایه	۴/۳۳	(-۱/۱۸، ۱۵/۷۹)	0/۰۹۲
	مرد	پایه	۷/۳۰		
وضعیت تاهل	مجرد	پایه	۸/۸۷	(-۱۴/۴۶، ۳۲/۲۱)	0/۴۵۶
	متاهل	پایه	۱۱/۹۰		
بالا به رشته تحصیلی	بله	پایه	۱۹/۹۵	(۶/۰۳، ۳۳/۸۷)	0/۰۰۵
	۱۳۹۷	پایه	۶/۸۹	(-۲۶/۲۴، ۱۱/۱۲)	0/۰۷۲
سال ورود به دانشگاه	۱۳۹۹	پایه	۴/۹۵	(-۹/۷۹، ۱۹/۶۹)	0/۵۱۰
	۱۴۰۰	پایه	۳/۳۰	(-۱۱/۹۱، ۱۸/۵۱)	0/۶۷۱
عملکرد تحصیلی	۱۴۰۱	پایه	۸/۸۷	(-۲۱/۸۱، ۱۲/۹۵)	0/۶۱۷
	۱۴۰۲	پایه	۱۵/۵۳	(-۴۹/۹۷، ۱۰/۸۹)	0/۲۰۸
سن	متوسط	پایه	۵/۱۷	(-۸/۴۹، ۱۱/۷۶)	0/۷۵۲
	خوب	پایه	۱/۶۳	(-۱/۹۶، ۲/۳۳)	0/۸۶۸

داد که سطح هوش هیجانی بالاتر منجر به عملکرد آکادمیک بهتر می شود (۱۱). در مقابل، پژوهش Ishak و همکاران ارتباط معنی داری میان هوش هیجانی و تطابق آکادمیک و اجتماعی در میان دانشجویان سال اول دانشگاه پیدا نکرد (۱۲). تفاوت موجود می تواند به دلیل تفاوت در تعداد نمونه مطالعات باشد.

طی این مطالعه، اگر چه نمره هوش هیجانی در مردان بالاتر بود اما این فاکتور بین زنان و مردان تفاوت معنی داری نداشت. این یافته مطابق با پژوهش Birks و همکاران است که دریافت هوش هیجانی با جنسیت افراد ارتباط معنی داری ندارد (۱۳). با این وجود، پژوهش Saddki و همکاران نشان داد که دانشجویان دندانپزشکی خانم میزان هوش هیجانی بالاتری نسبت به آقایان مورد مطالعه داشتند (۱۴). تأثیر عوامل اجتماعی و جمعیت شناختی بر هوش هیجانی ممکن است این یافته های متناقض را توضیح دهد.

یکی دیگر از یافته های مطالعه فعلی، اختلاف بین سال ورود به دانشگاه و میزان هوش هیجانی بود که نشان داد دانشجویان ورودی سال ۹۸ نسبت به دو ورودی بعد از خود، میزان هوش هیجانی پایین تری داشتند. این می تواند نشان دهنده تغییرات در شیوه های آموزشی، طراحی کوریکولوم، و یا حتی عوامل اجتماعی-فرهنگی باشد که بر تجربیات دانشجویان در گروه های مختلف تأثیر می گذارد. تحقیق Qualter و همکاران پیشنهاد می کند که محیط های آموزشی نقش مهمی در شکل گیری هوش هیجانی دارند و تغییرات در روش های تدریس یا تفاوت فرهنگی-اجتماعی می تواند دخیل باشد (۱۵).

در پژوهش فعلی، بین سن افراد و میزان هوش هیجانی ارتباط معنی داری یافت نشد. هم راستا با این پژوهش، مطالعه Nasir و همکاران نیز ارتباط معنی داری بین سن و هوش هیجانی نیافت (۱۶). برخلاف این یافته ها، پژوهش Ishak و همکاران نشان داد میزان هوش هیجانی در دانشجویان با سن بیش تر، بالاتر

مطالعه فعلی با هدف بررسی ارتباط بین هوش هیجانی و عملکرد تحصیلی در دانشجویان دندانپزشکی در دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۴۰۳ پرداخت و نشان داد که میانگین نمره هوش هیجانی در افرادی که عملکرد تحصیلی خوبی داشتند، بالاتر از افراد با عملکرد تحصیلی متوسط بود، اگر چه که این یافته از نظر آماری معنی دار نشد. مطالعه Partido و همکاران به بررسی ارتباط بین هوش هیجانی و عملکرد آکادمیک در دانشجویان دندانپزشکی پرداخت و نشان

را بر هوش هیجانی در بین دانشجویان دندانپزشکی در مناطق مختلف کشور بررسی کرد. این مطالعه نشان داد که علاقه به رشته تحصیلی به عنوان یک عامل پیش‌بینی کننده قوی برای سطح هوش هیجانی بالاتر عمل می‌کند. این یافته نشان می‌دهد انگیزه درونی و علاقه فردی می‌تواند بستر تقویت کننده‌ای برای رشد قابلیت‌های عاطفی-اجتماعی باشد.

سپاسگزاری

مقاله حاضر مستخرج از پایان نامه دکتری خانم سیده مریم خادمی با شماره طرح ۲۰۲۷۱ می‌باشد. از همکاری معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در حمایت از این طرح تشکر می‌گردد.

بود (۱۲). قابل به ذکر است که مطالعه Ishak و همکاران تنها بر روی دانشجویان سال اول دانشگاه کار کرده بود و ممکن است به دلیل عدم تطابق دانشجویان با محیط جدید، نتایج قابل اتکا نباشد.

در حالی که این مطالعه بینش‌های ارزشمندی ارائه می‌دهد، دارای محدودیت‌هایی نیز می‌باشد. ماهیت مقطعی و هم‌چنین استفاده از معیارهای خود گزارش شده، که ممکن است باعث ایجاد سوگیری شود، از محدودیت‌های مطالعه فعلی می‌باشند. مطالعات آینده می‌توانند به اجرا و ارزیابی برنامه‌های آموزشی هوش هیجانی برای تعیین اثربخشی آن‌ها در افزایش هوش هیجانی و عملکرد تحصیلی بپردازند. علاوه بر این، می‌توان نقش سایر متغیرها از جمله تأثیر عوامل فرهنگی

References

1. Kumar A, Puranik MP, Sowmya KR. Association Between Dental Students' Emotional Intelligence and Academic Performance: A Study at Six Dental Colleges in India. *J Dent Educ* 2016;80(5):526-532. PMID: 27139203.
2. Abdollahpour I, Nedjat S, Besharat MA, Hosseini B, Salimi Y. Emotional Intelligence: A Comparison between Medical and Non-Medical Students. *Iran J Public Health* 2016; 45(2): 214-222. PMID: 27114986.
3. Jahan SS, Nerali JT, Parsa AD, Kabir R. Exploring the Association between Emotional Intelligence and Academic Performance and Stress Factors among Dental Students: A Scoping Review. *Dent J (Basel)* 2022;10 (4): 67-85. PMID: 35448061.
4. Suleman Q, Hussain I, Syed MA, Parveen R, Lodhi IS, Mahmood Z. Association between emotional intelligence and academic success among undergraduates: A cross-sectional study in KUST, Pakistan. *PLoS One* 2019; 14(7): e0219468. PMID: 31291333.
5. Hemwati N B, Ritu B. The Concept of Academic Achievements. *International Journal of Education and Science Research Review* 2014; 1(6): 93-94.
6. Pishghadam R, Faribi M, Kolahi Ahari M, Shadloo F, Gholami MJ, Shayesteh S. Intelligence, emotional intelligence, and emo-sensory intelligence: Which one is a better predictor of university students' academic success? *Front Psychol* 2022; 13:995988. PMID: 36106040.
7. Abu Alkhayr L, Alshaikh R, Alghamdi L, Alshaikh A, Somaa F, Bokhari FA. Is emotional intelligence linked with academic achievement? The first TEIQue-SF study in a sample of Saudi medical

- rehabilitation students. *Ann Med Surg* (Lond) 2022;78:103726. PMID: 35600175.
8. Bitar A, Amnelius L, Kristoffersson E, Boman J. Emotional intelligence among medical students in Sweden - a questionnaire study. *BMC Med Educ* 2023; 23(1): 603. PMID: 37620811.
9. Khadivi A, Madadinia R, Hazratian T. Investigating the relationship between emotional intelligence and academic performance of graduate students of tabriz university of medical sciences. *Journal Of Psychological Science* 2021; 20(99): 405-412.(persian).
10. Nejati R, Meshkat M. The Reliability and Validity of Bar-On's Emotional Quotient Inventory for Iranian English Language Learners. *Journal of Foreign Language Research* 2016; 6(1): 131-154. (persian).
11. Partido BB, Stafford R. Association between emotional intelligence and academic performance among dental hygiene students. *J Dent Educ* 2018;82(9):974-979. PMID: 30173194.
12. Ishak NA, Jdaitawi M, Ibrahim YS, Mustafa F. Moderating effect of gender and age on the relationship between emotional intelligence with social and academic adjustment among first year university students. *Int J Psychol Stud* 2011; 3(1): 78-89.
13. Birks Y, McKendree J, Watt I. Emotional intelligence and perceived stress in healthcare students: a multi-institutional, multi-professional survey. *BMC Med Educ* 2009; 9:61. PMID: 19761603.
14. Saddki N, Sukerman N, Mohamad D. Association between emotional intelligence and perceived stress in undergraduate dental students. *The Malaysian journal of medical sciences: MJMS* 2017; 24(1): 59-68. PMID: 28381929
15. Qualter P, Gallagher M. Emotional Intelligence and Ageing In: *An Introduction to Emotional Intelligence*. PoolDL, Qualter P, editors. John Wiley & Sons Ltd ;2018.p.184.
16. Nasir M, Masrur R. An exploration of emotional intelligence of the students of IIUI in relation to gender, age and academic achievement. *Bull Educ Res* 2010; 32 (1):37-51.